

ogsaa, for saa vidt som han vidner, at der Dagen i Forvejen var saadanne Rygter fremme, og de var der da naturligvis ogsaa og i høj Grad forstærkede den næste Dag, saa det er i og for sig i Sagens Sammenhæng ligegyldigt. Men havde jeg været fuldkommen korrekt, skulde jeg have sagt: Ikke desto mindre har Grosserer Ernst Meyer, den nuværende Direktør for Landmandsbanken, offentligt vidnet, at der allerede om Eftermiddagen den 10. Juli paa Børsen var Rygter fremme. Jeg foretager altsaa denne Rettelse; den er ikke nødvendig, men jeg gør det gerne, for at alt, selv den mindste Detail i denne Sag, kan blive fuldkommen korrekt.

Nu fremhæver „Berlingske Tidende“, at Grosserer Ernst Meyer har sagt, at „en Vekselerermedhjælper samme Dag“, altsaa Mandagen den 10. Juli, „paa Børsen havde meddelt ham, at der vilde fremkomme en Erklæring fra Direktør Cold“. „Berlingske Tidende“ bygger hele sit Forsvar for sig selv og sine Redaktører paa, at det var først efter Børstid den 10. Juli, Erklæringen fremkom. Jeg skal dertil sige, at jeg er meget lidt kendt med Børsforhold, det maa jeg oprigtig tilstaa. Jeg har aldrig sat min Fod paa Københavns Børs; det er for saa vidt en Fejl af mig, som jeg som Københavner og Redaktør af et stort Hovedstadsblad og gammel Journalist ved dette Blad naturligvis burde kende en Institution som Børsen, kende den, som man bør kende alt andet; men jeg har, jeg ved ikke, hvordan det er gaaet til, mærkværdigvis nok aldrig været paa Børsen. Jeg har aldrig ejet en Aktie — ja, det er nu for Resten ikke helt rigtigt, lad mig ogsaa her være ganske korrekt; for mange Aar siden arvede jeg fra en Slægtning, en gammel Dame, en Nationalbankaktie, som jeg imidlertid paa Grund af Fattigdom meget hurtigt maatte realisere. Jeg har altsaa meget lidt Kendskab til Børsen og til Aktievæsen udover det, jeg har studeret mig til; jeg har ikke praktisk Kendskab til disse Forhold, men jeg har i Dag til Formiddag spurgt Folk, der har noget dermed at gøre, om man ikke kan høre noget paa Børsen efter Børstid, og man har sagt mig: Jo vist kan man det, man kan godt paa Børsen høre noget efter Børstid, og navnlig kunde man det i den Sommer, da Efterbørsen i Almindelighed varede til Kl. 7—8 om Aftenen.

Men det, der er det interessante ved „Berlingske Tidende“s Artikel, er jo slet ikke denne ubetydelige Rettelse af en Bagatel, som slet ingen Betydning har i Sagens

Sammenhæng. Det, der er det højst interessante ved denne Artikel i Dag til Morgen i „Berlingske Tidende“, er, at der her for første Gang foreligger offentligt en meget alvorlig Sigtelse mod Udenrigsminister Cold for et Misbrug af 11. Juli-Interviewet, som han selv har været skyldig i eller har haft et meget væsentligt Medansvar for. Jeg har ikke fremsat en saadan Sigtelse, men her foreligger for første Gang og fra et stort, ledende konservativt Organ en saadan Sigtelse. For at dække sig selv fremsætter, om end i indirekte Form, men aldeles bestemt og utvetydigt, Redaktøren af „Berlingske Tidende“ Hr. Chr. Gulmann denne Sigtelse mod daværende Direktør Cold.

Hvis man vil høre videre, hvad jeg sagde i Gaar, sagde jeg følgende: „Hvordan er det gaaet til? En af de tre Mænd maa altsaa have røbet det. Det er dog virkelig meget interessant at faa dette Spørgsmaal oplyst.“ „Berlingske Tidende“ siger, at jeg har rettet en Sigtelse mod „Berlingske Tidende“s Redaktør for at have røbet, at Interviewet, altsaa Erklæringen om Aktiernes virkelige Værdi, vilde fremkomme. Det har jeg aldeles ikke gjort. Nej, jeg har udtrykkelig sagt, at en af de tre Mænd — der var nemlig ingen andre, der kunde vide det, end Redaktør Gulmann, Redaktør Svenn Poulsen og Direktør Cold —, en af dem maatte have røbet det. Jeg har givet den Fremstilling, som var den almindelige i Sommeren 1916, og som ogsaa efter min Mening fremgik af den Debat, der den Gang blev ført om Sagen, nemlig at det var gaaet saaledes til, at om Fredagen den 7. eller om Lørdagen den 8. — dette blev aldrig helt fastslaaet — fandt der en Sammenkomst Sted mellem Direktør Cold og et Medlem af „Berlingske Tidende“s Redaktion, almindeligvis mente man Redaktør Svenn Poulsen, og jeg er gaaet ud fra, at det var Bladet „Berlingske Tidende“, der gennem sin Redaktør ønskede Oplysning af Direktøren for „Det forenede“ om Aktiernes virkelige Værdi, idet de var gaaet saa svimlende højt op. Det vilde Direktøren ikke straks udtale sig om, men han lovede en skriftlig Erklæring derom, som han saa afgav til „Berlingske Tidende“s Redaktion Mandag Eftermiddag ved 4 eller 4½ Tiden, denne Erklæring, hvori han siger, at Aktiernes virkelige Værdi er kun de 205 plus kommende Chance, og „Berlingske Tidende“ lader da med Direktør Colds Samtykke denne Erklæring ligge 24 Timer, altsaa en hel Børsdag over, til Eftermiddagen den 11. Juli, efter at Børsen var forbi.

Det var den almindelige Fremstilling;